

Az állam elhalása

(EGY ÁLOM ELHALÁSA)

Eörsi Istvánnak

Mióta van, halni készül,
és csupán ehhez gyűjt erőt.
Visszaetten mindig végül,
tapogattatja lüktető

szívét, s hiszékeny doktorok
sürögnek körötte mind,
kutatják, mi baj: has, torok,
hát, míg egy arcába tekint.

Felüvölt: – Nézzétek, beszél!
S tényleg szólal: – Hagyjatok,
mióta élek, vagy négyezer éve
az utolsókat rúgom – rajtatok!

A visszajátszás közepe táján

A simogató mozdulat
legyintéssé fajul –
nézőpont kérdése lesz az „érdemes?”.
Minek? Minek?

Vagy éppen pontosan azért:
értelme-nincs bosszú az emberség,
nemlétező fölény bizonygatása,
kelletlen elégtétel,
mintegy a visszajátszás közepe táján,
amikor már-már feldereng
a kiütéses vereség.